

هیأت دولت جدید؛

پایان هفته‌های انتظار، آغاز هفته‌های التهاب!

روزنامه‌هایی که در جریان رقابت‌های انتخاباتی از رقیب آقای خاتمی حمایت می‌کردند، بلکه حتی روزنامه‌سلام به عنوان سرسخت‌ترین مدافع صلاحیت‌های آقای خاتمی مکرراً مبادرت به چاپ پیام‌های تلفنی خوانندگان خود و انعکاس حیرت مردم از این انتخاب کردند.

در همین دوره شایعات مبتنی بر این اصل که آقای خاتمی در دولت خود افرادی از وزرای قبلی و افراد وابسته به گروه کارگزاران را خواهد گنجانند قوت بیشتری گرفت و افراد و محافل گوناگون با قاطعیت از ابقای گروهی از افراد مورد بحث در سمت‌های قبلی خود، و یا انتقال از پشت میز وزارت یک وزارتخانه به پشت میز وزارتخانه‌ای دیگر سخن می‌گفتند.

حساس داشتند شنیده و دیده می‌شد (به عنوان مثال می‌توان از آقایان محمد هاشمی و کرباسچی نام برد که به ترتیب برای آنها سمت‌های معاون اجرایی و وزارت کشور در نظر گرفته شده بود).

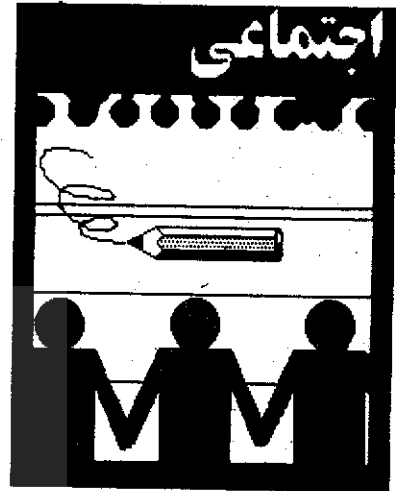
در این میان روزنامه‌نگارانی که می‌توانستند به منابع نزدیک به آقای خاتمی دسترسی یابند اطلاعات گوناگون و بعضاً ناقص شایعات رایج دریافت می‌کردند. این منابع ضمن عدم تأیید شایعات رایج در سطح اجتماع و محافل سیاسی، بر دو موضوع تکیه داشتند. الف: هنوز تصمیم آقای خاتمی از جانب ایشان اعلام نشده و حتی نزدیکترین افراد به رئیس جمهور جدید از ترکیب واقعی و نهایی کابینه آگاهی ندارند. ب: بر همین اساس، شایعاتی که از ادامه حضور تعداد قابل

توجهی از همکاران دولت آقای هاشمی رفسنجانی در دولت آقای خاتمی حکایت می‌کند نمی‌تواند صحت داشته باشد. باور عمومی هم این بود که همکاران آقای خاتمی اکثراً افرادی تازه نفس خواهند بود.

دوره دوم بلافاصله پس از حضور آقای خاتمی در مجلس شورای اسلامی و اجرای مراسم سوگند آغاز شد، زیرا پس از همین مراسم آقای خاتمی، با صدور اولین حکم رسمی خود آقای دکتر حبیبی را به عنوان معاون اول رئیس جمهور برگزید؛ یعنی در واقع ایشان را در سمت هشت سال گذشته‌اش ابقاء کرد.

این انتصاب برای کسانی که دنیای سیاست را از یک بُعد می‌نگرند حیرت‌انگیز بود و حتی

موجب شد عده‌ای در همان لحظات اول چنین نتیجه‌گیری کنند که نباید امید تغییر اساسی در برنامه‌ها و مدیریت‌ها را در سر پرورانید. نه تنها

از روز اعلام نتیجه هفتمین انتخابات ریاست جمهوری مهم‌ترین بحث همه محافل کشور پیرامون ترکیب هیأت دولت رئیس جمهور جدید متمرکز شد. بازار گمانه‌زنی و شایعه پردازی در این باره پر رونق و پر مشتری بود.

این مدت را به سه دوره متمایز می‌توان تقسیم کرد. ۱- دوره‌ای که تا انجام مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری و تحلیف در مجلس شورای اسلامی به درازا کشید. ۲- دوره پس از مراسم تحلیف در مجلس ۳- دوره‌ای که اکنون آغاز شده است.

در دوره اول باور عمومی این بود که آقای خاتمی ترکیبی را به عنوان هیأت دولت و معاونان خود معرفی خواهد کرد که جامعه در بین آنها از مدیران اجرایی سالهای اخیر چهره‌های بسیار کمی را مشاهده می‌کند. اما در برابر این باور عمومی، جناح‌های سیاسی فهارس مختلفی را به عنوان گزینه اصلی و نهایی رئیس جمهور معرفی می‌کردند. حتی یکی دو روزنامه مبادرت به ارائه لیست‌هایی هم کردند. در این فهرست‌ها اسامی متعددی از وزرای دولت آقای هاشمی رفسنجانی، یا گروه‌هایی که در این دولت سمت‌های اجرایی

حجت‌الاسلام خاتمی هنگام دفاع از صلاحیت‌های وزرای پیشنهادی خود در مجلس شورای اسلامی (عصر روز ۲۹/۵/۷۶)

نکته جالب این که در همین دوره، از محافل نزدیک به دفتر رئیس جمهور جدید شنیده شد که فهرستی از این دفتر به مراجع مربوطه ارائه شده است.

در آن نام بعضی افراد وجود نداشته، اما گویا بعداً آن نامها را در فهرست گنجانده‌اند.

از مطالب قابل ذکر دیگر در ارتباط بنا این دوره مربوط به شنیده‌هایی است که از افراد نزدیک به دفتر آقای خاتمی استماع می‌شد و دلالت بر آن داشت که ایشان در محاصره توقعات و توصیه‌های متعددی قرار دارد. و البته این دوره مصادف بود با شروع برخی جریانات قضائی: از جمله دستگیری گروهی از همکاران نزدیک و معتمد شهردار تهران (از گروه کارگزاران) و افشاگری روزنامه سلام راجع به اختلاس‌های کلان در شرکت گسترش خدمات بازرگانی وابسته به وزارت بازرگانی (آقای آل اسحاق وزیر بازرگانی دولت آقای رفسنجانی از اعضای مؤثر جمعیت مؤتلفه است)

با تغییر وزرا و معاونان ایشان، انجام عزل و نصب‌های گسترده‌ای در سطوح مختلف نظام اداری کشور و شرکتهای دولتی اجتناب‌ناپذیر بنظر می‌رسد.

مهندس محمود حجتی (راه و ترابری) -
مهندس غلامرضا شافعی (صنایع) -
دکتر مصطفی معین (فرهنگ و آموزش عالی) -
دکتر عطاءالله مهاجرانی (فرهنگ و ارشاد اسلامی) -
حسین کمالی (کار و امور اجتماعی) -
دکتر عیسی کلانتری (کشاورزی) -
حجت الاسلام عبدالله نوزی (کشور) -
مهندس علی عبدالعلی زاده (مسکن و شهرسازی) -
مهندس اسحاق جهانگیری (معادن و فلزات) -
مهندس بیژن نامداریزنگنه (نفت) و مهندس حبیب‌الله بیطرف (نیرو)

در این ترکیب اکثریت با کسانی است که به طیف‌های چپ تعلق دارند. تنی چند بی طرف با تمایل به کارگزاران نیز در فهرست مورد بحث مشاهده می‌شود. از گروه‌های همگام با روحانیت مبارز و هیأت مؤتلفه فقط نام حجت الاسلام دری

نجف‌آبادی را مشاهده می‌کنیم که ایشان هم به استقلال رأی شهرت دارد؛ و این بدان معناست که آقای دری نجف‌آبادی را نیز باید جزو مستقل‌هایی که به یک طیف گرایش دارند قلمداد کرد.

در فهرست وزرای پیشنهادی آقای خاتمی هفت نفر مدرک دکترا و هشت نفر مدرک مهندسی دارند. چنین ترکیبی از تمایل آقای خاتمی به استفاده از فن سالاران متعهد به مبانی نظام جمهوری اسلامی ایران خیر می‌دهد.

ترکیب وزرای پیشنهادی آقای خاتمی از لحاظ تمایلات سیاسی به شرح زیر است. (اطلاعات ارائه شده حاصل بررسی سوابق این افراد و نیز گفتگو با نزدیکان ایشان و نیز آگاهی‌های کسب شده از محافل سیاسی است):

حسین مظفر (گرایش چپ، از فعالان انجمن اسلامی معلمان و گروه ائتلاف خط امام) -
حجت الاسلام دری نجف‌آبادی (وابسته به روحانیت مبارز - مورد تأیید نسبی جناح مقابل) -
دکتر حسین نمازی (متماثل به چپ، از همکاران نزدیک مهندس میرحسین موسوی) -
دکتر کمال خرازی (قبل از احراز سمت رئیس هیأت نمایندگی ایران در سازمان ملل متماثل به چپ، اکنون میانه رو) -
محمد شریعتمداری (متماثل به چپ، از جناح جمعیت دفاع از ارزشهای اسلامی) -
دکتر محمد

باشد. به هر حال دنیا دار تراجم و تضاد عناصر و نیروها و توازن قدرت‌هاست، بنابراین با ملاحظه چنین ظرفیت‌ها و محدودیت‌ها باید از افراد و توانایی‌های آنان توقع و انتظار داشت. سلام ۲۰/۵/۷۶ - صفحه ۳

نگاهی به ترکیب کابینه

دوره انتظار سرانجام روز سه شنبه ۲۱ مرداد پایان یافت و آقای سید محمد خاتمی طی نامه‌ای خطاب به رئیس مجلس اسامی ۲۲ وزیر پیشنهادی خود را ارائه کرد.

اسامی کاندیداهای پیشنهادی با فهرست‌هایی که از چند روز قبل بر سر زبانها بود و برخی روزنامه‌ها نیز آنها را منعکس کرده بودند تفاوت چندانی نداشت.

وزرای پیشنهادی این افراد بودند:

حسین مظفر (آموزش و پرورش) -
حجت الاسلام دری نجف‌آبادی (اطلاعات) -
دکتر حسین نمازی (امور اقتصادی و دارایی) -
دکتر کمال خرازی (امور خارجه) -
محمد شریعتمداری (بازرگانی) -
دکتر محمد فرهادی (بهداشت، درمان و آموزش پزشکی) -
دکتر محمد رضا عسارف (پست و تلگراف و تلفن) -
میر تقی حاجی (تعاون) -
مهندس محمد سعیدی (کیا) -
محمد سزنگندی (حجت الاسلام محمد شوشتری (دادگستری) -
درباردار علی شمخانی (دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح) -

برخورد روزنامه سلام که انعکاس دهنده نظریات جامعه روحانیون مبارز است با مقوله انتخاب آقای حبیبی به عنوان معاون اول رئیس جمهور، و نیز شرایطی که آقای خاتمی برای گزینش اعضای کابینه خود با آن مواجه بوده، می‌تواند تصویری از داورها در این موارد را نشان دهد. آنچه ذیلاً نقل می‌شود نمونه‌ای از پرسش‌ها و پاسخهایی است که در آن ایام به کرات در ستون «الو سلام» چاپ می‌شد.

* از روزنامه سلام می‌خواهیم یک نظر سنجی درباره انتخاب آقای حبیبی به عنوان معاون اول رئیس جمهور انجام دهد.

● سلام: نظر سنجی اگر به صورت علمی و قابل اعتماد انجام شود متضمن هزینه فراوانی است که از عهده سلام بر نمی‌آید. از این خواننده عزیز بپوش می‌خواهیم.

* چرا آقای خاتمی را در خصوص تعیین کابینه بی اختیار نشان می‌دهید. شما واقعاً چه راهی می‌روید؟

● سلام: ما هرگز چنین قصدی نداریم و گمان نمی‌کنیم که چنین برداشتی از مطالب چاپ شده صحیح باشد؛ ولی این نکته را تأکید داریم که خوانندگان محترم بیشتر توجه کنند که جناب آقای خاتمی برای انجام وظایف خود از آزادی عمل کامل برخوردار نیست و شاید هم این محدودیت‌ها اختصاص به کشورمان نداشته

فرهادی (وابسته به جناح چپ و متمایل به سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی) - دکتر محمدرضا عارف (میان‌روی متمایل به چپ) - مهندس مرتضی حاجی (جناح چپ با تمایل فکری به سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی) - مهندس محمد سعیدی کیا (تمایل چپ، اما مستقل) - حجت‌الاسلام اسماعیل شوشتری (میان‌رو، بدون وابستگی مشخص جناحی) - دریاوار غلی شمخانی (چپ میانه) - مهندس محمود حجتی (چپ میانه) - مهندس غلامرضا شافعی (چپ مستقل) - دکتر مصطفی معین (چپ با گرایش به روحانیون مبارز و همکار با دفتر تحکیم وحدت و ائتلاف گروه خط امام) - دکتر عطاءالله مهاجرانی (از فعالین گروه کارگزاران) - حسین کمالی (مستقل) - دکتر عیسی کلاتری (از پایه‌گذاران اولیه گروه کارگزاران فعلاً فاقد تمایل مشخص) - حجت‌الاسلام عبدالله نوری (از گروه روحانیون مبارز و متمایل به همکاری با کارگزاران) - مهندس علی عبدالعلی زاده (تمایل به چپ با گرایش به همکاری با کارگزاران) - مهندس اسحاق جهانگیری (تمایل به چپ با گرایش به همکاری با کارگزاران) - مهندس بیژن زنگنه (از پایه‌گذاران اولیه گروه کارگزاران، فعلاً مستقل) - مهندس حبیب‌الله نیطرف (گرایش تند به جناح چپ)

چنین ترکیبی می‌باید مباحث گسترده و موافق و مخالفی را در مطبوعات وابسته به جناح‌های سیاسی مختلف در پی می‌داشت. اما تا واپسین روزهایی که مجلس کار بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی را آغاز کرد و اکتش مطبوعات و محافل سیاسی نسبت به فهرست وزرای پیشنهادی آقای خاتمی ملایم و توأم با نزاکت سیاسی ویژه‌ای بود. در نوشته‌ها و سخنان منقدان این فهرست بیشتر به این نکات اشاره می‌شد که یک وزیر باید چه شخصیتی داشته باشد و چه ضعف‌هایی را نتوان در او سراغ گرفت. چند وزیر پیشنهادی از این قاعده مستثنی بودند، و هم مطبوعات و هم محافل سیاسی و گروهی از نمایندگان مجلس با ذکر نام از آنان به عنوان افرادی فاقد صلاحیت‌های لازم برای تصدی پست حساس وزارت نام می‌بردند.

سرانجام مجلس شورای اسلامی در روزهای ۲۸ و ۲۹ مرداد به بحث پیرامون وزرای پیشنهادی آقای سید محمد خاتمی پرداخت و در پایان روز ۲۹ مرداد ضمن دادن رأی اعتماد به دولت، انتخاب همه وزرای پیشنهادی را برای همان وزارتخانه‌های

مورد نظر تأیید کرد.

آغاز هفته‌های پرالتهاب

با شروع کار وزرای جدید التهاب همه جانبه و دامنه‌داری بر محیط ادارات دولتی - شرکتهای دولتی یا وابسته به دولت و بطور کلی مجموعه‌ای که زیر نظر دولت اداره می‌شود حاکم شده است. این التهاب ناشی از عزل و نصب‌های گریزناپذیری است که متأسفانه از ساختار بیمارگونه تشکیلات اداری ایران ناشی می‌شود. در این ساختار ملاک گزینش افراد برای تصدی مسئولیت بجای آنکه مبتنی بر صلاحیت علمی، توانمندی فردی، قدرت خلاقیت و مدیریت و تعهد باشد، مبتنی بر «رابطه» است. (راجع به این موضوع در همین شماره گزارشی ارائه شده است).

چنین شرایطی موجب شده با تغییر هر وزیر یا مدیری، مدیریت‌های رده‌های پائین سازمان مربوطه شروع به تخلیه‌کوشی‌های میز کار خود کنند! به نظر می‌رسد با توجه به ترکیب کابینه جدید، دامنه تغییر و تحول در مدیریت‌ها بسیار وسیع و فراگیر باشد. اما با توجه به روحیات و باورهای رئیس جمهور جدید عده‌ای معتقدند برنامه‌های افراط آمیز گذشته در زمینه عزل و نصب‌ها تکرار نخواهد شد.

مهم‌ها، حتی اگر رئیس جمهور و وزرا نخواهند افراد را به صرف وابستگی ایشان به جناح‌های سیاسی مختلف تغییر دهند، اما روند امور در سازمانها و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت طی سالهای اخیر چنان بوده است که تغییر در بسیاری از مدیریت‌ها اجباری اجتناب‌ناپذیر می‌نماید. تغییر معاونان و وزرا که امری حتمی است. این معاونان نیز ناگزیرند گروهی از مدیران کل، مشاوران و کارشناسان را تغییر سمت بدهند، اگر دامنه تغییرات در همین محدوده‌ها خاتمه یابد دوران التهاب نیز به پایان می‌رسد. اما تغییرات بنیادین در ساختار اداری کشور طی چند سال اخیر شرایطی بوجود آورده است که به نظر می‌رسد گستره عزل و نصب‌ها از این محدوده بسیار فراتر رود.

جریان موسوم به آزاد سازی اقتصادی موجب پیدایش هزاران واحد دوجنبین در دستگاه اداری ایران شده است. به عنوان مثال می‌توان به شرکت‌هایی اشاره کرد که به تعداد زیاد از شکم وزارتخانه‌ها، سازمانها و شرکتهای دولتی و نیمه

دولتی زاده شده‌اند و گرچه ظاهراً شرکتهای خصوصی محسوب می‌شوند، اما بطور مستقیم یا غیرمستقیم از بند ناف بودجه عمومی تغذیه می‌کنند. بسیاری از این شرکتهای سودهای میلیونی و میلیاردی خود را مدیون توجه و عنایت وزرا، معاونان و مدیران قبلی بوده‌اند و به رانت‌گیری‌های سیاسی و اقتصادی سخت معتاد شده‌اند.

با تغییر مدیریت‌ها در سطوح یاد شده، طبیعی است که مجرای تغذیه این شرکتهای قطع خواهد شد، و البته اگر کار در همین مرحله متوقف شود، باز مدیریت‌ها و سهامداران این گونه مؤسسات نفسی به راحت خواهند کشید!

اما گمان نمی‌رود کار در همین مرحله متوقف شود. نخستین مصاحبه مفصل رئیس جمهور جدید با سیما (که در سطور آتی به آن اشاره خواهد شد) و نیز تغییر روسای سازمان بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات از شروع محاسبات و ممیزی‌های وسیع در مجموعه نظام اداری کشور، وزیر مجموعه‌های پیدا و ناپیدای این نظام خبر می‌دهد.

بدین قرار اگر در گذشته رابطه سالاری و باندبازی بهنگام تغییر دولتها، وزرا و مدیریت‌ها عامل عزل و نصب‌های گسترده بود، در شرایط کنونی ضرورت انجام حداقلی از اصلاحات در ساختار اداری کشور عزل و نصب‌های دامنه‌داری را غیرقابل اجتناب کرده است. البته اگر قرار باشد عامل رابطه سالاری و باندبازی هم در تغییرات مورد بحث مدخلیت داده شود. آنگاه ما شاهد موجی گسترده از جابه‌جانی‌ها در دستگاههای اداری کشور، شرکتهای دولتی و نیمه دولتی و دستگاههای وابسته به آنها خواهیم بود.

می‌توان گفت نظام بانکی و شبکه مالی کشور از حیثه‌هایی است که حجم عظیمی از عزل و نصب‌ها را پیش رو دارد. ممکن است این تغییرات به فوریت انجام نشود، اما می‌توان اطمینان داشت شاهد تغییراتی که ممکن است در مواردی توأم با حسابرسی‌هایی هم باشد خواهیم بود!

تغییرات دیگری که غیرقابل اجتناب به نظر می‌رسد به استانداران، فرمانداران و بخشداران مربوط می‌شود. وزیر جدید کشور، حجت‌الاسلام نوری بی‌تردید برای ایجاد تحول و تحرک مورد نظر خود، و در راستای فراهم آوردن زمینه مساعد برای اجرای برنامه‌های دولت جدید اگر به به فوریت، اما بتدریج تغییراتی را در کادر استانداران و فرمانداران کشور انجام خواهد داد.

اقتصاد: اولویت اول

در فاصله برگزاری انتخابات ریاست جمهوری تا ابراز رأی اعتماد به هیأت دولت، همچنان تصور بر این بود که آقای خاتمی اولویت‌های کاری دولت را بر اموری غیر از اقتصاد متمرکز خواهد کرد. این داوری بدان معنی نبود که دولت از توجه به اقتصاد غافل خواهد ماند، بلکه بر مبنای وعده‌های انتخاباتی آقای خاتمی، این باور بوجود آمده بود که دولت ساماندهی به امور اقتصادی را به فرصت‌های مناسب موکول می‌کند.

در همان ایام، این ماهنامه مطلبی را زیر عنوان «دولت جدید و کتاب پرخطر اقتصاد» چاپ کرد و طی آن هشدار داد غفلت از مسائل اقتصادی، بویژه در اموری که به معیشت روزانه مردم مربوط است، می‌تواند زمینه‌ساز ناکامی دولت جدید باشد.

وقوع یک اتفاق حقانیت نسبی این داوری را به اثبات رساند. این اتفاق، افزایش سرسام‌آور قیمت گوشت مرغ در فصلی بود که قیمت آن باید کاهش یابد!

قیمت گوشت مرغ از هر کیلو کمتر از ۵۰۰ تومان به ۷۳۰ تومان و حتی ۷۵۰ تومان رسید و عرضه آن نیز کاهش حیرت‌آوری یافت. دستگاه‌های مسئول بدون اشاره به صدها میلیون دلار ارزی که برای واردات دان مرغ اختصاص یافته، بار دیگر شیوه «به مرگ بگیر تا به تب راضی شود» را در پیش گرفتند و بجای دست زدن به اقداماتی که منافع مصرف‌کننده را حفظ کند، اعلام کردند بزودی گوشت مرغ به حد کافی و به قیمت مصوب هر کیلو ۵۲۵ تومان عرضه می‌شود. این خبر در واقع اعلان گران شدن رسمی قیمت گوشت مرغ بود که در قالب یک مزه بچه گول زن به جامعه ارائه شد.

این وقایع در روزهای اتفاق افتاد که دوران رسمی ریاست جمهوری آقای خاتمی آغاز شده بود؛ اما هیأت دولت گذشته همچنان امور کشور را اداره می‌کرد.

هنوز مشخص نشده است چگونه این گرانی کاذب و اثرات بعدی آن در کانون توجه قرار گرفت، و دولت برای اولین بار در سالهای اخیر در زمینه افزایش نرخها عقب‌نشینی کرد، زیرا روز ۱۵ مرداد قائم مقام معاونت امور دام وزارت جهاد اعلام کرد نرخ مصوب گوشت مرغ ۲۷۰ تومان خواهد بود! شاید همین واقعه موجب شده باشد که آقای

خاتمی در نخستین مصاحبه طولانی و اختصاصی خود با گزارشگر سیمای جمهوری اسلامی ایران، مهم‌ترین و فوری‌ترین برنامه‌های دولت را پرداختن به مسائل اقتصادی و امور معیشتی مردم ذکر کند.

این قسمت از مصاحبه را مرور می‌کنیم:

«خبرنگار: جناب آقای خاتمی اولین برنامه‌ای که در دستور کار شما بعد از گرفتن رأی اعتماد مجلس

دکتر حبیبی... ابقای ایشان درست معاون اول رئیس‌جمهور مباحث گسترده‌ای را موجب شد

شورای اسلامی برای کابینه قرار دارد که شاید مهم‌ترین برنامه شما برای شروع کار هم باشد چه برنامه‌ای هست؟
رئیس‌جمهور: همه کارها مهم است. هیچ کاری در کشور نیست که از اهمیت برخوردار نباشد، در زمینه‌های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، در آستانه گشایش مدارس و دانشگاه‌ها هستیم که مسائل مهمی است، مسائل سیاسی بین‌المللی همه آنها مهم است. اما من فکر می‌کنم که از فوری‌ترین مسائلی که دولت باید به آن بپردازد، مسائل اقتصادی است و چون کشور ما با خشکسالی روبه‌رو بوده، متأسفانه بخشی از درآمدهای دولت تحقق پیدا نکرده و ما باید رفع کنیم مشکلات را و ان شاء الله خواهیم کوشید که رفع مشکلات به گونه‌ای نباشد که فشار آن روی مردم شریفمان بیاید...

واقعه افزایش و کاهش قیمت رسمی گوشت مرغ از چه عاملی ناشی شد؟

تکرار عادت بود که در سالهای اخیر جزو ساختار اقتصاد کشور شده و موجب می‌شود هر وقت تأمین منابع مالی جدید ضروری شود قیمت یک کالا یا خدمت دولتی افزایش یابد؟ نوعی چنگ و دندان نشان دادن به دولتی بود که قرار است کار خود را شروع کند؟ یا استمزاجی بود که طی آن کسانی خواستند بفهمند حساسیت دولت جدید در

مقابل گرانی و تورم تا چه حد است؟
انگیزه و عامل هر چه بود، دولت جدید نشان داد قصد ندارد وعده‌های خود را در مورد مسائل معیشتی مردم به این زودبها از یاد ببرد یا انکار کند! این ماجرا در عین حال نشان داد گروه‌ها و افرادی که عادت به کسب درآمدهای میلیونی و میلیاردی کرده‌اند بنا بر ترک عادت نگذاشته‌اند، و از همین رو باید خود را آماده مشاهده و تجربه کردن چالش‌های دولت جدید با این گروه‌ها کنیم.

ترکیب معاونان رئیس‌جمهور

در همان دوره‌ای که گمانه‌زنی‌ها در مورد وزرا رونق داشت گزارش‌هایی هم که بیشتر متکی بر شایعات بود در مورد معاونان رئیس‌جمهور (جز معاون اول که آقای حبیبی این سمت را احراز کرده بود) انتشار می‌یافت.

مقارن معرفی وزرای پیشنهادی، روزنامه‌های رسالت و کیهان فهرست نامزدهای احراز پست معاونت‌های مختلف رئیس‌جمهور را به این شرح منتشر کردند.

فهرست رسالت: معاون سیاسی؛ حجت الاسلام موسوی خوینینی‌ها- معاون تکنولوژی (فن آوری)؛ مهندس بهزاد نبوی- معاون فرهنگی و امور زنان؛ خانم دکتر زهرا رهنورد- معاون حقوقی و پارلمانی؛ حجت‌الاسلام موسوی لاری- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان محیط زیست؛ دکتر غلامرضا انصاری- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی؛ دکتر امراللهی- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان تربیت بدنی؛ مهندس هاشمی طباطبائی یا دکتر زاغفر- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه؛ مهندس باقریان- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان اداری و استخدامی؛ دکتر نجفی.

فهرست کیهان: معاون امور زنان؛ زهرا شجاعی- معاون حقوقی و پارلمانی؛ حجت‌الاسلام موسوی لاری- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست؛ معصومه ابتکار- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان انرژی اتمی؛ دکتر امراللهی- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان تربیت بدنی؛ مهندس هاشمی طباطبائی یا دکتر حسین زاغفر- معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه؛ مهندس باقریان- معاونان رئیس‌جمهور و رئیس سازمان اداری و استخدامی؛ دکتر نجفی.